

en stor Del tilhører de Husejere, som ikke har holdt deres Ejendomme ved lige. Denne Statistik viser altsaa, at naar man nu vil paalægge over 40 pCt. af de Lejere, der i denne Periode har været indkaldte for Huslejenævnet, en Lejeforhøjelse, betyder det, at et meget stort Antal Husejere, som netop ikke har varetaget de Interesser, som en god Husejer varetager, nemlig at holde Ejendommene ordentlig ved lige — det er nemlig ogsaa en Samfundsinteresse —, nu pludselig faar den Præmie, som en forøget Husleje er et Udtryk for. Derfor forekommer det mig, at i denne Statistik, der nys er udgivet af Staden Københavns statistiske Kontor, har man et Indicium for, at en saadan vilkaarlig Forhøjelse af Huslejen, ganske bortset fra, hvad der i øvrigt kan anføres imod den, paa nærværende Tidspunkt er urimelig.

Jeg vil i øvrigt gerne henlede Opmærksomheden paa en ejendommelig Udtryksmaade, der findes i den Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg her opholder mig ved, nemlig § 6 B. Der staar der i 2det Punktum: „Enhver saadan Forhøjelse“ — det er altsaa denne Forhøjelse af 30 pCt. — „skal af Ejeren anmeldes for Nævnet inden 14 Dage efter Vedtagelsen og er ellers ikke bindende for Lejeren.“ Inden 14 Dage „efter Vedtagelsen“ — det er et ejendommeligt Udtryk, finder jeg. Er det Grundejeren, der har „vedtaget“ denne Lejeforhøjelse, eller hvad er Meningen med den Form, Loven her har faaet?

Der er et Par andre Enkeltheder, jeg gerne vil henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa. Der er i § 8 A., 4de Stykke, sidste Punktum, optaget en ny Bestemmelse, som efter det Kendskab, jeg har til saadanne Sager, ikke er uden Betænkelighed. Det er den Bestemmelse, der fastsætter, at Ejere af Ejendomme med mindst 10 Lejligheder, inklusive Forretningslokaler, skal kunne faa det anset som en rimelig Opsigelsesgrund, at der skal bruges en passende Lejlighed til Gaardmand eller Trappekone eller lignende, selv om den, der hidtil har haft Hvervet, ikke har boet i Ejendommen, naar der ikke blandt dennes Lejere findes nogen, som paa rimelige Vilkaar og forsvarlig Maade vil paatage sig Hvervet. Jeg forstaar meget godt, hvorledes denne Bestemmelse er kommet ind i Lovforslaget, idet nemlig Forholdet i en længere Periode var det, at det var meget vanskeligt at faa Gaardmænd eller Trappekoner, og at det derfor kunde være ønskeligt, om man kunde give dem en Lejlighed i Ejendommen. Men i denne Hen-

seende er Forholdet forandret ved den Arbejdsløshedsperiode, vi nu er inde under, og det er nu ikke længere i saa høj Grad vanskeligt at faa en Gaardmand eller en Trappekone. Hvis man altsaa indfører denne Bestemmelse i Loven, er jeg bange for, at der vil være adskillige Hjem her i Byen, der vil føle sig truede i den Tryghed, med hvilken de hidtil under Nævnenes Beskyttelse har boet i deres Lejligheder. Forholdet har jo været det, at Huslejelovgivningsperioden har givet Anledning til adskillige Gnidninger mellem Ejere og Lejer ogsaa saaledes, at man ikke saa sjældent fra Lejernes Side ved Rets sag eller paa anden Maade har søgt at sikre sig f. Eks. Trappebelysning eller en nogentunde ordentlig Vedligeholdelse af Lejlighederne. I Regelen har Forholdet været det, at det ved store Ejendomskomplekser har været en enkelt eller et Par Lejere, som har staaet for Gennemførelsen af saadanne Krav. Nu forudser jeg, at hvis denne Bestemmelse bliver gennemført, som den her er foreslaaet, vil nogle Værter, nogle af de Grundejere, som der ikke er Grund til at beskytte, i mange Tilfælde finde, at netop den Lejer, der har været ivrigst for at faa Trappebelysning o. s. v., egner sig udmærket til at være Gaardmand, eller hans Kone Trappekone. Derfor vil det være uheldigt i saadanne Tilfælde at gennemføre en Lovbestemmelse, der giver Grundlag for Chikane overfor de paagældende, hvilket Lovgivningen ikke bør give Adgang til.

Der er en anden Bestemmelse, jeg ogsaa gerne vil henlede Udvalgets Opmærksomhed paa; det er Bestemmelsen i § 8 D., nemlig det Tilfælde, at et Lejeforhold ophører paa Grund af Dødsfald. Der har man efter min Mening med fuld Ret føjet ind, at Lejemaalet ikke blot skal kunne fortsættes med Lejeren efterlevende Ægtefælle eller Børn, men ogsaa med hans Søskende, og jeg synes, at der bør yderligere tilføjes: Forældre. Jeg har set Tilfælde i Praksis, hvor dette kunde have Betydning. Derimod synes jeg, at Tilføjelsen: „forsaa vidt de paagældende ved Dødsfaldet havde og i længere Tid har haft Husstand sammen med den afdøde“ er mindre heldigt affattet. Denne sidste Bestemmelse hører til de Bestemmelser i Huslejeloven, som paa Grund af deres vage Formulering bør undgaas.

I øvrigt vil jeg gerne til Slutning sige, at Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, sagde, at det, det kom an paa, var nu at faa gennemført en Afviklingslov, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at det, det kommer